

Talan väckt den 24 augusti 2006 –Kretschmer mot parlamentet

(Mål T-229/06)

(2006/C 294/105)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Elfriede Kretschmer (Overijse, Belgien) (ombud: advokaten G. Vandersanden)

Svarande: Europaparlamentet

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet, om vilket sökanden underrättades den 14 juni 2006, att inte bevilja henne fullt dagtraktamente från och med den 16 oktober 2003 och att fastställa Overijse (Belgien) som hennes rekryteringsort,
- följaktligen förplikta svaranden att betala följande belopp:
  - (i) i dagtraktamente:
    - 50 euro per dag räknat från och med den 16 oktober 2003 till och med den 30 april 2004 enligt artikel 12.1 i bestämmelserna om utsända nationella experter vid Europaparlamentet av den 2 juni 2003,
    - 84 euro per dag räknat från och med den 1 maj 2004 till och med den 31 mars 2005 enligt artikel 12.1 i bestämmelserna om utsända nationella experter vid Europaparlamentet av den 3 maj 2004,
    - 84,35 euro per dag räknat från och med den 1 maj 2005 enligt artikel 15.2 i bestämmelserna om utsända nationella experter vid Europaparlamentet av den 7 mars 2005,
  - (ii) 72,39 euro i månatlig tilläggsersättning enligt artikel 15.2 i bestämmelserna om utsända nationella experter vid Europaparlamentet av den 7 mars 2005,

- förplikta svaranden att till sökanden betala avkastningsränta på de belopp som angetts ovan under (i) och (ii) från och med förfallodagen för respektive belopp till dess betalning sker. Räntesatsen skall beräknas på grundval av den räntesats som Europeiska centralbanken med avseende på den aktuella perioden har fastställt för huvudsakliga refinansieringstransaktioner, plus två procentenheter,
- förplikta svaranden att betala den symboliska summan av en euro i ersättning för den ideella skada som sökanden har lidit till följd av den sena handläggningen i ärendet, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden är utsänd nationell expert vid Europaparlamentet. Efter ett första kontrakt, vilket gällde tiden från och med den 16 oktober 2003 till och med den 15 oktober 2004, anställdes hon på nytt, denna gång från och med den 16 oktober 2004 till och med den 15 oktober 2005. Hon återanställdes även därefter för en period om två år – från och med den 16 oktober 2005 till och med den 15 oktober 2007. Hon yrkar genom sin talan att förstainstansrätten skall ogiltigförklara det beslut som meddelades henne genom ett e-brev den 14 juni 2006, i vilket det slogs fast att hon inte beviljades fullt dagtraktamente från och med den 16 oktober 2003, och i vilket parlamentet fastställde Overijse (Belgien) som hennes rekryteringsort.

Sökanden anför som grund för sin talan att parlamentet har tolkat och tillämpat bestämmelserna från 2002, 2004 och 2005 om utsända nationella experter (UNE) vid Europaparlamentet felaktigt. Sökanden gör gällande att hon vid den tidpunkt då hon anställdes första gången var bosatt i Tyskland och inte i Belgien, som parlamentet har angett som rekryteringsort. Hon gör gällande att hon utsändes efter överenskommelse mellan den myndighet från vilken hon blev utsänd (justitieministeriet i Nordrhein-Westfalen) och kommissionen i samband med hennes första anställning som tillfälligt anställd under perioden från och med den 1 september 2002 till och med den 31 juli 2003. Detta utgör enligt sökanden bevis för vilken som var hennes bosättningsort innan hon anställdes och vid tidpunkten för kontraktsförläggningarna. Sökanden gör även gällande att hennes flytt till Bryssel, som hon genomförde för att där inträda i tjänst som UNE och följa belgisk lag avseende registrering av den tillfälliga bostadsadressen i Bryssel, inte skall anses utgöra ett byte av bosättningsort, något som förutsätter en stabil, stadigvarande och varaktig etablering. Till stöd för sin ståndpunkt åberopar hon att hon är tillfälligt anställd för en begränsad period, som sammanlagt kommer att uppgå till högst sex år, varefter hon i princip kommer att återvända till Tyskland för att utföra sina tidigare uppgifter som domare vid en nationell domstol. Hon anser därför att hennes bosättningsort under hela hennes tid som UNE har varit Tyskland och inte Bryssel.

Såvitt avser skadeståndstalan anser sökanden att Europaparlamentet har överskridit en skälig frist för att besvara hennes begäran om förtydligande och om omprövning av hennes situation och att parlamentet härigenom dessutom har handlat i strid med den europeiska kodexen för god förvaltningssed. Sökanden yrkar att svaranden i ersättning för den ideella skada hon har lidit skall betala den symboliska summan av en euro. Sökanden yrkar även avkastningsränta på de belopp som svaranden är skyldig att betala enligt bestämmelserna för 2002, 2004 och 2005 om utsända nationella experter.

Talan väckt den 4 september 2006 – Nederländse Omroep Stichting (NOS) mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-237/06)

(2006/C 294/106)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Nederländse Omroep Stichting (NOS) (ombud: advokaterna J.J. Feenstra och H.M.H. Speyart)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden(a)s yrkanden

Sökanden(a) yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut av kommissionen som nämns nedan och då särskilt artikel 1.1 och 1.3 samt artiklarna 2 och 3 samt de skäl som ligger till grund för dessa bestämmelser, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Nederländse Omroep Stichting (NOS) har begärt att förstainstansrätten skall ogiltigförklara kommissionens beslut av den 22 juni 2006 om särskilda finansiering av nederländska offentliga programföretag (statligt stöd C2/2004 [ex NN 170/2003]).

NOS har i sin ansökan för det första anfört att artikel 88.1–3 EG och förordning 659/1999⁽¹⁾ har åsidosatts. Enligt NOS har kommissionen tolkat och tillämpat den skillnad som föreligger mellan befintligt och nytt stöd felaktigt. Det särskilda stöd som avses i det angripna beslutet är endast en liten del i hela det nederländska systemet för offentlig finansiering av publika programföretag. Kommissionen har klassificerat hela systemet som befintligt stöd. De beviljningar som kommissionen har bedömt som särskild finansiering utbetalas enligt samma mönster som den allmänna finansieringen och skall därför enligt NOS anses som befintligt stöd.

NOS har i andra hand anfört att artiklarna 87 EG och 88 EG har åsidosatts genom att kommissionen har tolkat och tillämpat domen i målet Altmark⁽²⁾ felaktigt. Enligt NOS var det fel när kommissionen fastställde att den särskilda finansieringen skulle betraktas som statligt stöd. NOS anser att de kriterier som domstolen angav i domen i målet Altmark inte kan tillämpas i förevarande fall. I stället bör utgångspunkten för bedömningen vara det protokoll om finansiering av offentliga programföretag⁽³⁾ som fogats till Amsterdamfördraget.

NOS har för det tredje anfört att artiklarna 87 EG och 88 EG, artikel 253 EG och förordning 659/1999 har åsidosatts genom att det saknas ett samband mellan den särskilda finansieringen och den överkompensation som kommissionen har fastställt. Kommissionen motiverar sin bedömning av att en överkompensation föreligger med att det byggts upp ekonomiska reserver hos programföretagen vilket dock, enligt NOS, inte med tillräcklig säkerhet kan förklaras med att det överförts medel som kommissionen har betecknat som särskild finansiering.

NOS har för det fjärde anfört att artiklarna 87 EG och 88 EG har åsidosatts genom att kommissionen felaktigt har ansett att inkomster från upphovsrätter utgör statligt stöd. Dessutom gynnas inte NOS som företag av den särskilda finansieringen i den mening som avses i artikel 87.1 EG och den offentliga finansiering som beviljats medför således inte en snedvridning av konkurrensen i den mening som avses i artikel 87.1 EG.

NOS har för det femte anfört att artikel 86.2 EG har åsidosatts genom att det inte gjorts någon tillfredställande proportionalitetsprövning. Enligt NOS har kommissionen, delvis mot bakgrund av bestämmelserna i ovannämnda protokoll till Amsterdamfördraget om finansiering av offentliga programföretag, felaktigt underlåtit, efter att ha fastställt att det inte var fråga om en snedvridning av konkurrensen, att koppla den omständighet att överkompensationen inte har haft några negativa följder, samman med programföretagens public service uppdrag och gemenskapens allmänna målsättningar. NOS anser att kommissionen i detta sammanhang borde ha beaktat att det nederländska språkområdet är ett litet språkområde och att reserverna inom en snar framtid skulle användas för att täcka vissa utgifter och därefter hade varit förbrukade.

NOS har slutligen anfört att förfarandebestämmelserna i artikel 88.2 EG och rätten till försvar har åsidosatts genom att kommissionen i vissa avseenden har utökat sin undersökning under förfarandets gång.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1)

⁽²⁾ Dom av den 24 juli 2003 i mål C-280/00, Altmark Trans GmbH och Regierungspresidium Magdeburg mot Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH (REG 2003, s. I-7747)

⁽³⁾ Protokoll om systemet för radio och Tv i allmänhetens tjänst i medlemsstaterna som fogats till Fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen